

U Bez obalu s Kateřinou Konečnou

Zahájím ohlédnutím za vzácným setkáním, v rámci kterého jsem 11. a 12. října měla možnost ve svém rodném regionu přivítat své kolegy z frakce The Left. Mezi hlavní témata patřilo využití vodíku jakožto alternativní pohonné hmoty v dopravě, došlo ale také na návštěvu areálu Dolních Vítkovic. Ředitel Třineckých železáren pak v rámci své prezentace vyzval vládu k aktivnějšímu přístupu v řešení energetické krize. Během celého víkendu jsem se před kolegy z Evropského parlamentu i zástupci regionu snažila vyzdvihnout tezi, že průmyslová a s ní související ekonomická restrukturalizace regionu nesmí v žádném případě dopadnout na pracující a jejich rodiny, např. v podobě nárůstu nezaměstnanosti.

Právě na téma původu energetické krize zazněla nebývale trefná slova, kdy absolutní absurditu celé situace na příkladu propagace elektromobility v posledních letech popsal exministr dopravy Zdeněk Žák. Jsem ráda, že to, na co já i celá KSČM upozorňujeme dlouhodobě, konečně začíná zaznívat i z dalších stran. Jen škoda, že se lidem, kteří se nebojí věci pojmenovat tak, jak jsou, nedostává více prostoru a vládní mašinerii se tak stále daří udržovat iluzi, že za všechny problémy dnešní Evropy může covid a konflikt na Ukrajině. Jsem ráda, že stále více aktivních osobností napříč politickým spektrem nalézá odvahu pojmenovat pravou příčinu problémů dnešní doby a volá k mobilizaci veřejnosti. Právě nečinnost národních vlád a servilita vůči EU je důvodem, proč u nás nejchudší i střední třída ekonomicky krvácí a podniky kvůli rostoucím výdajům na energie zřejmě po téhle zimě čeká vlna zavírání. Až problémy firem dopadnou příští rok také na trh práce, budeme pořád poslouchat z úst P. Fialy, M. Jurečky a M. Pekarové-Adamové o tom, že je třeba si utáhnout opasky, zatím co jejich platy vzrostou meziročně o 20 i více tisíc korun? Politika je mimo jiné také o symbolech a jak v této době asi může působit rozmrázení platů poslanců, kteří nám zároveň říkají, že se máme připravit na to, že sami v zimě budeme mrznout? A argumentace tvrdou prací, kterou se ohání? A mohla bych ji vidět? Politici vládní koalice se týden ko týden trumfují ve způsobech, jak se ještě občanům ČR v době krize vysmát přímo do obličeje. Zprávy o zvýšení jejich platů v této době jsou bohužel před blížící se zimou dalším dnem působení Fialovy vlády.

A jak se občasné sami s celou situací vypořádávají? Kromě vlny protestů se trendem posledních měsíců stalo nakupování v zahraničí. Co je zarážející je, že za levnějšími nákupy nejezdí Češi už jen do Polska. Nákup potravin se Čechům nyní vyplatí už i v Německu, tedy v zemi s dvakrát vyšší průměrnou mzdou. Za situací, kterou ekonomka Švihlíková nazvala ekonomickou perverzí, je přitom opět nečinnost vlády a její neochota pracovat s nástroji, které má dle platné legislativy v rukou.

Nemohu ponechat bez komentáře ani zprávy z Brna, kde po razii na magistrátu bylo zadrženo 10 lidí především z bytového odboru a k podání vysvětlení byl předvolán také nominant KDU-ČSL na uvolněné místo ministra životního prostředí, Petr Hladík. Policie zasahovala také na radnici městské části Brno – Černovice, starostka za STAN Petra Quittová ovšem odmítla pro média situaci jakkoliv komentovat. I zde se ovšem podle dostupných zpráv jednalo o politiku KDU-ČSL, místostarostu Černovic, Jiřího Hasoně, jednatele černovické pískovny, která v ten den zůstala z technických důvodů uzavřena. Rázie v Brně a politici KDU-ČSL potřeť – tentokrát v Brně-sever. Policejní návštěva se nevyhnula ani vlivnému lidovci, advokátu Filipu Lederovi, který v daný den chyběl na koaličním jednání. Hlavním motivem celé akce mají být podivné zakázky na rekonstrukce městských bytů. Není to ostatně poprvé, co se policie bytovou situací v Brně zabývá. Je to jen pár týdnů zpět, kdy na radnici Brna – středu došlo k rozkrýví organizované skupiny vedené předsedou bytové komise za ODS Otakarem Bradáčem. V celé věci je k dnešnímu dni obviněno již osm lidí. To jen až se budete divit, jak je možné, že ve městech nejsou dostupné byty pro mladé rodiny. Zkrátka lidovecká „rodinná politika“ v praxi. Obávám se ale, že řadové rodiny z politiky KDU-ČSL v tomto světle rozhodně neprofitovaly.

Ve zprávě ze zahraničí se tentokrát podíváme do Pákistánu. Nedávno velké monzunové deště zaplavily Pákistán a dodnes je třetina jeho území pod vodou. 1700 lidí zahynulo a milionům nyní hrozí nemoci a podvýživa. Podle oficiálních údajů spadne do velké chudoby až 9 milionů Pákistánců. K problémům způsobených přírodou se přidaly problémy způsobené vládou. Vládní – tzv. volební – komise totiž před několika dny obvinila bývalého předsedu vlády Imrana Khana, že ilegálně prodával dary, které dostal od zahraničních státníků v době jeho vlády. Tento řádně zvolený opoziční poslanec byl zbaven svého poslanceckého mandátu již na jaře, aniž by ho jakýkoliv soud odsoudil. Od té doby se Khan stal lídrem masového protestního hnutí. Není proto překvapivé, že státní davy Khanových stoupců hlasitě protestovaly v Islámábádu a v dalších státech po rozhodnutí této Komise. Policie proti davům použila slzný plyn. Komise doporučila vládě, aby proti Khanovi zahájila trestní stíhání. Khan, bývalá mezinárodní hvězda kriketu, využil popularity a vybudoval velké protestní hnutí. V minulých dnech kandidoval v sedmi regionálních volbách ve třech provinciích a v šesti z nich vyhrál. Možná si říkáte, jak to mohl udělat, ovšem pákistánské zákony to nezakazují, jen se musí Khan rozhodnout, který mandát si ponechá. Značná popularita tohoto politika vyprovokovala vládu Sharifa k rozsáhlým represím vůči Khanovým stoupcům. Ministr vnitra dokonce Khanovi na televizních obrazovkách vyhrožoval, že jej „pověsí vzhůru nohama“. Se jménem Khan se můžeme setkat také v rámci OSN, kde Khanův bratranec, který je známý svou snahou nalézt mírové řešení palestinsko-izraelského konfliktu. V sobotu byl navíc jmenován tajemníkem Výboru předsedů Valného shromáždění OSN, jehož místopředsedou byl mimočodem zvolen Jan Kavan z ČR. Výbor se bude zabývat různými krizemi – od těch klimatických až po ty vojenské, vč. mírového řešení na Ukrajině.

Aktualizovaná zpráva Kuby o rezoluci 75/289 Valného shromáždění OSN s názvem „Nezbytnost ukončení ekonomického, obchodního a finančního embarga uvalené USA vůči Kubě“ 1

Tento dokument zahrnuje hlavní dopady způsobené blokadou na Kubě od srpna 2021 do února 2022.

Kombinované účinky vícerozměrné krize na globální úrovni v odvětví energetiky

potravinářství, životního prostředí a dopravy a nahromaděný dopad dvou let pandemie COVID-19 vytvořily komplexní mezinárodní kontext.

Kuba, zasazená do této reality, musela navíc čelit bezprecedentnímu zpřísnění blokády USA, která zahrnuje dodatečná velmi agresivní opatření zavedená během vlády Donalda Trumpa, a která jsou z velké části stále v platnosti.

Pokračuje politika maximálního tlaku proti zemi. Od roku 2019 blokáda eskalovala do kvalitativně škodlivější a nehumánnější dimenze s posílenou extraterritoriální složkou. Žaloby podané podle hlavy III Helms-Burtonova zákona, pronásledování společností, lodí a lodních společností, které do země posílají zásoby paliva, svévolné a neodůvodněné zařazení Kuby na seznam státních sponzorů terorismu ministerstva zahraničí, útok na všechny zdroje příjmů a cizí měnu vstupující do země, zastrasování třetích stran a posilování tlaku na vládu, bankovní instituce a podnikatele po celém světě, byly konsolidovány jako základní součást americké strategie k izolaci Kuby a vyvolání ekonomické narušení.

Pokračující zařazení Kuby na Seznam státních sponzorů terorismu posílilo odstrašující a zastrasující dopad blokády, stejně jako potíže země se zapojením do mezinárodního obchodu a finančních operací. To mělo za následek uzavírání smluv, ztrátu vztahů s bankovními subjekty, které obvykle spolupracovaly s Kubou, zadlužování, zpoždění při odesílání a přijímání finančních prostředků a zboží, mimo jiné potíže s nevyčíslitelnými náklady a důsledky pro kubánský lid a ekonomiku.

V podmínkách skutečné ekonomické války rozpoutala americká vláda zhoubnou mediální kampaň ve snaze destabilizovat zemi. Uchylují se ke lžím, pomlouvám, manipulaci s daty, obrázky a nejrozmanitějšími metodami nekonvenčního válčení, aby vyvolali politickou destabilizaci a takzvanou „změnu režimu“, což je zjevné porušení principu nevměšování se do vnitřních záležitostí států.

Apelovali na pocity záměrně cíleného publika. Do středu mediální palby postavili naše děti, mládež a umělce. Podporovali umělé vůdce, vymýšleli záminky pro neúspěšný nácvik humanitární intervence, podporovali neregulární migraci a předváděli zavádějící vyprávění s cílem vytvořit falešný obraz vlády v krizi, represivní a nestabilní, neschopné reagovat na požadavky svého obyvatelstva.

Na tyto aktivity vláda USA ročně vyčlenila přibližně 20 milionů dolarů. Programy jsou provozovány podle oddílu 109 Helms-Burtonova zákona, který opravňuje prezidenta USA poskytovat pomoc a další podporu jednotlivcům a nevládním organizacím na podporu kubánského „demokratizačního“ úsilí.

Opatření směřovaná ke Kubě oznámená loni 16. května administrativou Joea Bidena ohledně donucovacích opatření zavedených během funkčního období Donalda Trumpa mají velmi omezený charakter. V podstatě zahrnují následující ustanovení:

- Ø Postupné a omezené obnovení udělování přistěhovaleckých víz na velvyslanectví USA v Havaně pro konkrétní kategorie.
- Ø Povolení pravidelných a charterových letů do a z devíti mezinárodních letišť v zemi, kromě Havany.
- Ø Odstranění limitu 3 600 letů ročně do Havany a povolení soukromých charterových letů do celé země.
- Ø Povolení skupinového cestování „people-to-people“ na základě obecné licence pro vzdělávací cesty.
- Ø Odstranění limitu 1 000 USD za čtvrtletí pro rodinné převody a autorizace nerodinných převodů.

Tato nařízení neřeší nejkritičtější aspekty blokády ani neruší nejagresivnější opatření přijatá administrativou Donalda Trumpa.

Zákaz pravidelného dvoustranného obchodu a dovozu zboží obsahujícího více než 10 procent amerických komponent ze třetích zemí zůstává nezměněn. V platnosti zůstává Seznam kubánských subjektů s omezeným přístupem a Seznam zakázaných ubytování, opatření k zamezení přepravy pohonných hmot a také zařazení Kuby na seznam státních sponzorů terorismu ministerstva zahraničí. Zákaz používání amerického dolaru v mezinárodních transakcích na Kubě je zachován, stejně jako nemožnost použití finančního systému USA k provádění takových transakcí, když původem a místem převodů je kubánský subjekt a třetí země. To vše vytváří značné ztráty v důsledku kolísání směnných kurzů mezi dolarem a měnami třetích zemí, ve kterých se inkasa a platby provádějí, a také další dodatečné náklady.

Pro občany USA je cestování na Kubu stále zakázáno. Je to možné pouze prostřednictvím licencí stanovených v regulačním rámci blokády s četnými omezeními. Opatření nepovolují individuální vzdělávací cesty „people-to-people“, což je důležité omezení, které vyžaduje cestování ve skupinách a pod záštitou, dohledem a právní odpovědností americké organizace.

Stejně tak obnovení imigračních služeb na americké ambasádě v Havaně bylo zatím postupné a velmi omezené. Hlavním konzulárním zpracovatelským střediskem pro Kubu zůstává velvyslanectví USA v Georgetownu v Guyaně. To se týká občanů a rodin obou zemí a přispívá ke stimulaci neregulární emigrace. Současná vláda USA tyto administrativní předpisy prezentuje jako „podporu kubánského lidu“, jeho nepřátelské a demagogické činy jsou však v rozporu s jakýmkoli skutečným zájmem o obnovení cesty započaté prezidentováním B. Obamy, které vedlo k pokroku v bilaterálních vztazích.

Přetrvává odhodlání vytvářet materiální nedostatek, zasévat sklíčenost, nespokojenost a způsobit škody kubánskému lidu a také bránit možnostem hospodářského pokroku ve scénáři vážné globální krize. Jen mezi srpnem 2021 a únorem 2022 tato politika způsobila Kubě ztráty v řádu 3,8 miliardy dolarů, což je o 49 procent více než v předchozím období (leden–červenec 2021). Tato rekordní částka za pouhých sedm měsíců je odrazem zesíleného dopadu blokády na kubánský export, především v sektoru cestovního ruchu, nelítostné pronásledování bankovní-finančních operací země, náklady na geografické přemístění obchodu, dopady na výrobu a služby poskytované obyvatelstvu a překážky v přístupu k vyspělým technologiím.

Odhaduje se, že pokud by blokáda neexistovala, HDP mohlo za těch sedm měsíců vzrůst o 4,5 procenta, což v projekci do jednoho roku představuje zhruba 8 procent.

Vezmeme-li v úvahu škody nahlášené od ledna do července 2021, jen za prvních 14 měsíců vlády Joea Bidena, škody způsobené blokadou dosáhly více než 6,3 miliardy

dolarů, což představuje dopad více než 454 milionů dolarů měsíčně a více než 15 milionů dolarů denně. Při současných cenách dosahují akumulované škody během šesti desetiletí uplatňování této politiky více než 154 miliard dolarů. S přihlédnutím k chování dolaru vůči ceně zlata na mezinárodním trhu způsobila blokáda vyčíslitelné škody ve výši více než 1,391 bilionu dolarů .

Přeložil: Ludvík Šulda

Opáčko z dějepisů 33

Pro český národ nastává doma temna, národnostního, sociálního a náboženského útlaku. Česká řeč ale stále žije, hlavně na venkově. K osobě **FERDINANDA III.**: narodil se ve Vídni 13.6.1608, vychován byl samozřejmě jezuiti. Nestal se z něho takový fanatik, jako byl jeho otec. Rekatalizaci však dokončil. Byl šetrný, zajímal se o přírodní vědy, sám se pokoušel básnit a skládal hudbu. Žil spořádaně, manželkám byl věrný, nebyli žádní levobočci. Zdedil válku a zapojil se do ní jako generalissimus, vyhrál bitvu u Nordlin-genu a urovnal

pražským mírem spory se Saskem. Byl veden myšlenkou vytvoření světové Habsburské říše, propojení vlády rodu od Španělska až po Balkán. Proti byly samozřejmě ostatní evropské mocnosti, takže mu skutečně nezbylo nic jiného, než uzavřít Vestfálský mír a zachovat rovnováhu sil. Zbylo mu necelých deset mírových let života. Snažil se obnovit svůj dvůr podle dvorské barokní kultury. Kupoval obrazy Tiziána, Rubense, Veroneseho a dalších. V Čechách se zapsal vztyčením **Mariánského sloupu** na Staroměstském náměstí. (Už je zase zpět.)

Zrušil správu jezuitů nad univerzitou a zřídil státní univerzitu Karlo-ferdinandovu o čtyřech fakultách. České korunovační klenoty odvezl do Vídně. Nechal bořit neobsazené hrady, aby se v nich neusazovali lapkové. Roku 1654 zřídil „berní rulu“ - soupis všech obcí v zemi. Podpořil obnovu měst - stavělo se barokně třeba v Litoměřicích. Na sklonku života si uvědomil, jakou slabinou jsou žoldnéři, že je nutno zřít vlastní armádu. Nedožil se ani padesátky, nastoupil automaticky jeho syn.

LEOPOLD I. (1657-1705). Korunovace za českého krále se uskutečnila v roce 1656.

Jeho vláda je charakterizována vyšším útlakem poddaných, ideovým útiskem českých zemí a ztrátou posledních privilegií. Chodsko je názorným příkladem. Hned po Bílé Hoře bylo Chodsko za menší úplatu, říkalo se „pod zástavou“, předáno cizáckému rodu Lamin-gerovu z Albenreuthu, ztratilo svobodu. Chodové využili, že územím projížděl císař a obrátili se na něj s žádostí o potvrzení bývalých práv. Ten je odkázal na pražskou komoru, ta ale neměla právo rozhodnout. Deputace

se pak dostala znovu až k Ferdinandovi I., ten ale jejich práva nejen zamítl, ale ještě zvýšil cenu zástavy tak, aby se už nemohli vykoupit. Naděje Chodů stále žila, nikdy s nevzdávali. V letech 1664-65 odmítli robotovat. Císař je potrestal „věčným mlčením“ - o právech už nesmí padnout zmínka, nařídil poslušnost vrchnosti. Přesto se znovu chodská delegace pod vedením **Jana Sladkého Koziny** a Davida Frosta obrátila na císaře s uctívou žádostí o obnovu práv. Marně, byla nařízena poslušnost. Laminger syn naopak přitvrdil robotu, vznikly nepokoje, které potlačilo až vojsko. Císař zprvu uložil mírné tresty, Laminger si stěžoval, tresty přitvrdil. Nakonec byl popraven roku 1695 jen Sladký. Ostatním vůdcům uloženy tresty vězení. Boží soud - do roka a do dne zemřel i Laminger. Což chodská práva neobnovilo. **Chodská rebelie** nebyla ani prvním, ani posledním pokusem poddaných o důstojný život. (Třeba v roce 1581 byl popraven při vzpouře 700 jihočeských sedláků Jan Kubata.) Když císař Leopold v roce 1679, v obavách z morové epidemie v Rakousích, přišel do Čech, předali mu zástupci selských stavů stížnosti na vrchnosti. Reagoval tak, že delegáty uvěznil. To vyvolalo rozsáhlé vzpoury, které byly potlačeny vojskem, následovaly popravy a žaláře. Nicméně byl tím přinucen vydat v roce 1680 robotní patent, který stanovil hranici roboty na 3 dny v týdnu. Což samozřejmě panstvo nedodržovalo. Rekatalizace pokračovala, němčina byla úřední řečí. Poměrně dlouhá vláda - 48 let - je provázena válkami. Váličilo se proti Švédům, Francii i o dědictví Španělské. Největším nebezpečím však byli Turci. V roce 1683 dokonce na 2 měsíce oblehli Vídeň, císař utekl. Město bránil obratně český šlechtic Kaplíř ze Sulevic. Císařské vojsko posílil polský král Jan Sobieski. Před branami Vídně byla vybojována rozhodující bitva. Sobieski nechal provést průzkum, přes nechráněný tábor pronikli jeho husaři Turkům do zad, vyvolali paniku a útek. Ten dovršil výpad obránců Vídně. (Ukořistěná zásoba kávy dala vzniknout kavárnám.) Turci byli zatlačeni až na Balkán, jako vojevůdce se osvědčil tehdy mladý princ **Evžen Savojský**.

Války kladly vysoké nároky na pokladnu, k tomu se družila výstavba Vídně - Akademie věd, Hofteatr. Daně zatěžovaly především nerakouské země. Císař miloval itáličtinu, divadlo, umění, sám skládal hudbu. Pro Čechy už nezbylo. Hlavně díky odvrácení turecké hrozby vybudoval v Evropě pro Rakousko velmocenské postavení. Musíme se zmínit o dalšíhrůzné epizodě našich dějin. O čarodějnických procesech na Moravě v letech 1678-96. Jak se jmenoval olomoucký inkvizitor - Nebich, Bohlig nebo Boblig?H.

PORUŠUJI hned dvojí nařízení

Dobrovolně se přiznávám, že porušuji hned dvě nařízení. Nařízení naší všemocné, militarismem nemocné, pětkoaliční vlády, která svých občanům nařizuje : " Neplette se do n a š í domáci a tím méně do zahraniční politiky. Jste jen hloupá lůza, vidláci." Což odporuje názoru V. Havla o nepolitické politice, o angažování se občanů ve věcech veřejných. To druhé nařízení si dávám každý večer já sama než jdu spát : "Neplet se do té špinavé politiky těch " čistých " politiků, jsi jenom bezvýznamná, hloupá, stará ženská ! " A hned ráno obě ta nařízení porušuji, je to silnější než já , než moje vlastní vůle. Na jedné straně závidím lidem, kteří se do politiky vnitřních ani zahraničních věcí nepletou, hledí si jen svého, svých požitků. Jejich životy plynou klidně v tom moři nevědomosti . " Nějak bylo , nějak bude ". Na druhou stranu je však nemálo odsuzují . Za minulého režimu byl mír, byla práce, bylo bydlení, bylo na zimu zajištěné teplo i dostatek kvalitních potravin. Dnes v Havlově blahobytném kapitalismu, pod nadvládou militantních hegemonů USA nám hrozí chudoba, všude přítomná zima a hlavně sebevražedná geopolitická válka s Ruskem v zájmu USA FIRST. Ten kdo dnes m l č í souhlasí s rozpínavostí té drogové, zbraňové, válečné, barbarské země za tou velkou louží. Kdo dnes mlčí, ten souhlasí s válkami USA FIRST po celém světě vedenými a to i s tou zástupnou bratrovražednou válkou na Ukrajině. Já k takové politice plné nenávisti k jiným národům, k takové nehorázné rozpínavosti cizích vojsk po Evropě zkrátka mlčet nemohu . Je ráno a já vím, že si budu opět večer marně nařizovat : " Neplet se do té jejich vládní špinavé politiky ! " A já vím, že opět zítra ráno, stejně jako dnes, to svoje nařízení poruším. Naše česká vláda režimu V. Havla, / války s Ruskem chtivá vláda /, už pro mě, pro ná , pro svoje občany, chystá uzákonit roubíkový, náhubkový zákon a to, pod falešnou záminkou, zabránit šíření dezinformací. Nebude to však zákon na umlčování jiné pravdy, než je ta jejich absolutistická ? Nebude tímto vládním zákonem umlčována jiná čistá pravda, toužící po míru a přátelství mezi v š e m i národy ? E. Smutná

Bez mimořádných voleb to nepůjde, uvědomuje si Vojtěch Filip

Lidé, kteří by dokázali prorazit hlavou zeď, dnes nedostávají prostor v médiích, tvrdí právník a někdejší 1. místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Dodává, že o Ukrajinu v současném konfliktu nejde a nikdy nešlo. **Myslíte, že dnešní mezinárodně politická situace má srovnání s nějakou podobnou v historii?** Historie se sice neopakuje, ale opakují se ní spory vyplývající s příčin a následků, které mají původ v ekonomické základně a schopnosti lidí je politicky řešit, tedy najít cestu spolupráce, nebo jen opakovat staré recepty a místo

diplomacie začít válčit. Nyní se tedy musíme zamyslet a najít ten úhel pohledu na samu vyhrčenost střetu koncepcí. Obecně, a už to opakuji poněkolkáté, jde o další ze střetů dvou základních geopolitických koncepcí - atlantické (USA a Velká Británie) a té euroasijské (Rusko, Německo, Čína). Byť v minulosti tento spor vyústil ve dvě světové války, soudím, že sama jeho vyhrčenost nebyla nikdy tak extrémní, jako dnes. Jen mám obavu, aby to nebylo vojensky řešeno do třetice. Proč? Protože ekonomika Spojených států amerických nebyla nikdy před tím v tak katastrofálním stavu jako nyní. Vnitřní zadlužení USA je astronomické, letos v únoru, po dalším tištění peněz, překročilo magickou hranici třech biliónů dolarů - to je stav, který již nelze řídit. Natož ubrzdit. Američanům selhaly brzdy a řízení a celou svoji budoucnost vsadili na hospodářskou likvidaci Evropy, především Německa, skrze Ukrajinu, provokující Rusko. O Ukrajinu jako takovou vůbec nejde a Američanům ani nikdy nešlo, tedy kromě přírodního bohatství, případně lidský materiál. Ukrajinu Spojené státy využívají v souladu s Bismarckovou teorií, jak dobýt Rusko, k boji proti Evropě a již ji jako bojovou jednotku obětovaly (dlužno poznamenat, že dávno, dávno před 24. únorem). Ne nadarmo se říká, že USA bojují proti Rusku do posledního ukrajinského vojáka. Vlastní mrtvé tam mít nechtějí, když vědí, jak to bylo ve Vietnamu či jinde, naposled v Afghánistánu. Aby Evropa postavila proti Rusku, aby Evropa zpoza oceánu nadiktovanými protiruskými sankcemi hospodářsky zkolabovala (USA přitom s Ruskem čile obchodují), a až totálně vysílená padne k zemi, aby se pak obrátila jako na spasitele právě na Spojené státy. Přejde novodobý Marshallův plán, jehož přijetím se Evropa stane jedenapadesátou hvězdou na vlajce USA už takřikající z moci úřední. Evropská komise je sice zdatným proamerickým kolonizátorem, ale pořád se jedná jen o předtančení. Skutečný tanec pod dohledem skutečných mistrů manipulace nastane v momentě, až se Američané ujmou vlády nad Evropou oficiálně, až tu ekonomickou okupaci přestanou skrývat a přihlásí se k ní otevřeně coby zachránci starého kontinentu. Evropa se stane typickou kolonií a Evropané typickými otroky. Pravda, zmodernizovanými, protože, obrazně řečeno, s iPhoneem v ruce, ale to na věci samé nic nezmění. Když do toho vnesu trochu filozofie... - iPhone není propustkou z otroctví, jak si, žel, stále ještě mnoho lidí naivně myslí.

Sám jste před chvílí označil vyhrčenost konfliktu za historicky extrémní. Je důvod k beznaději? Ale

vůbec ne. Otázka nestojí tak, zda existují reálná řešení, ale jak o ně vzbudit zájem. Jak přesvědčit často fanatické odpůrce těchto řešení, že v mezinárodní politice se nefandí jako ve sportu tomu či onomu klubu, že politika, zejména ta mezinárodní, je chladnokrevný kalkul s ještě chladnokrevnějšími kroky, které nemají daleko od podrazu na dřívě přátele, ale i nepředvídatelnými kompromisy bez varování a bez historické paralely. V mezinárodní politice nikdy nevítež ti, kteří po vítězství nejvíce volají. To je jen póza, mediální marketing, aby to znělo pro obecnost přitažlivěji, tak nějak sportovněji. Ani první ani druhá světová válka de facto pro některé neskončila. Podle oficiálních pravidel, čili de iure, ano, byla kapitulace nacistického Německa, porážka fašismu a militarismu a vítězný národ té druhé napočítal 26 miliónů obětí (dnes cynicky zneuctiváných)..., co je to vlastně za vítězství? Vítězství jako takové má být důvodem k radosti. Ovšem jásat nad hrobem oněch 26 miliónů mrtvých není patřičné. Jestli mi rozumíte... Tudíž ani konflikt na Ukrajině nebude mít jasného vítěze, protože se nehraje oněch fotbalových 2x 45 minut. Neskončí ani remízou, takhle to prostě v globální politice nechodí. Zásadní konflikty globální politiky nemají konec, jsou tzv. nikdy nekončící. Když to pro větší názornost trochu zveličím, globalisté potřebují latentnost těchto konfliktů více než konflikty samotné ve smyslu toho, že jim je více méně lhostejné, kde a kdo proti komu je zrovna v konfliktu, hlavně že nějaký konflikt lze znovu vyvolat a že existuje.

A ta samotná řešení?

Když budete neustále dokola narážet na neprostupnou zeď argumentačně impotentních tvrzení, že ve dne je tma a v noci světlo, můžete ta řešení servírovat třeba na zlatém podnosu, ale v konečném důsledku mlátíte jen hlavou o tu zeď. Nikoli však z katastrofy samé, ale té současné až totální bezmocnosti jakkoli jí čelit. Navíc příklad Maďarska ukazuje, že i víme jak. Ale současný ekonomický lídr Evropy, Německo, a potažmo s ním více méně celá Evropa, jsou existenčně závislé na levném ruském plynu (proto Evropa dosud prosperovala), nezbývá, než Rusku projevít oprávněně žádaný respekt a s Gazpromem uzavřít korektní dohodu o dodávkách ruského zemního plynu do Evropy. Totéž se logicky dotýká i ropy. Politické moci se musí ujmout skutečně ČESKÁ, pronárodní vláda, která okamžitě shodí ze stolu nynější proválečný kurz Fialova kabinetu a začne preferovat diplomatické jednání a chovat se standardním způsobem. Vláda je povinna chránit suverenitu českého státu a zájmy českých občanů a české ekonomiky v prvé řadě. Nevystavíme-li jasné STOP hysterickému vyřívání a nadávání o ruských švábů každému, kdo nemá oči z nenávisti zalité krví, podkopneme si tu stoličku sami. Smyčku kolem krku jsme si sami už uvázali.

Lze toto prosadit?

To opravdu nevíme, bez mimořádných voleb to nepůjde, já osobně pro to učiním maximum možného. Víme však naprosto jistě, že bez prosazení toho končíme - nejen jako Česká republika, ale jako Evropa. Na dlouhou dobu. Nevyklučuji, že definitivně. Mně skutečně nepřipadá, že by kdokoli z odborníků (např. špičkoví energetici pánové Noveský, Štěpán, Janeček), kteří v rychlém obnovení spolupráce s Ruskem vidí stejně jako vy jedinou možnost záchrany, projevovali jakékoli sympatie k režimu prezidenta Putina. Nebo se pletu? Jistěže ne. To jsou všechno čistí pragmatici, jimž jsou politické hrátky na hony vzdálené. Nenávist od současného režimu si vysloužili právě z toho důvodu, že tím svým pragmatismem slouží české zemi, což je dneska zásadní prohrěšek, hodný tvrdého postihu. Proto tihle lidé nedostávají v podstatě žádný prostor v exponovaných celostátních médiích. Co kdyby náhodou zrovna oni, kteří k tomu schopnosti jistě mají, tu zeď hlavou přece jen prorazili? Zbytek Kupský iportálL24.cz

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce:ul. Mialdy Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725646013

E-mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz>

MIC 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí